

Vej. Denne Lov er jo desuden ikke en absolut vedvarende Lov. Der er jo af Folketinget indsat en Bestemmelse om, at Loven skal revideres efter et vist Aaremaal. Herom sagde nu det ærede 2det Medlem for 2den Kreds, at det ikke betød noget, for naar man ikke enedes om noget andet, blev Loven ved at gælde. Det er ganske rigtigt, men Loven kan vel efter den Paragraf, der er indført, betragtes som en Forsøgslov, og det vil saa i Løbet af disse Aar vise sig, om der virkelig skulde falde saa mange uheldige Kendelser fra Voldgiftsmændenes Side, at man ser sig nødsaget til at forandre Loven, eller om Kendelserne ikke snarere skulde blive ret billige og rimelige, saa at man fremdeles kan lade Loven bestaa. Det forekommer mig altsaa, at ogsaa det ærede Medlem burde betragte Lovforslaget som en Forsøgslov. Viser den sig ikke at virke efter sit Formaal, har man jo Adgang til i sin Tid at faa den ændret.

Døcker: Jeg kan ikke sige andet, end at det er med en Del Glæde, at jeg har set paa dette Lovforslag som et Grundlag, hvorpaa der muligvis kunde opnaas bedre Resultater end de, som for Øjeblikket saa tidt præge disse frygtelige Hesteprocesser, der jo have et ganske overordentligt daarligt Ry paa sig. Men jeg vil dog samtidig sige, at dette Grundlag paa adskillige Punkter maa ændres meget, hvis jeg skal kunne give det min Tilslutning. Det er jo, som det er fremhævet fra flere ærede Taleres Side, noget nyt, der her forsøges, og det er som alt nyt uprøvet. Jeg finder derfor, at den Bestemmelse, der fandtes i den højtærede Ministers oprindelige Forslag med Hensyn til Spørgsmaalet om tvungen eller frivillig Voldgift, var heldigere end den nuværende. Ogsaa ad Frivillighedens Vej vil det være let nok at faa den ny Ordning prøvet, det vil slet ikke være saa vanskeligt at faa Folk til at indlade sig paa Voldgift. Folk have jo i Almindelighed en indgroet Mistænksomhed og Frygt for de nuværende store Hesteprocesser eller Dyreprocesser, og naar de saa vide, at der er en Maade, hvorpaa de kunne komme udenom dem, er det naturligt at antage, at de let ville blive enige enten før Handelen, eller ogsaa blot inden de henvende sig til Voldgiftsdomstolen. Det vil lettere gaa paa denne Maade, og der vil blive færre Tvivlsspørgsmaal, naar Voldgiften ikke er tvungen, men kun frivillig. Der ligger nemlig deri, at det skal være Hovedrege-

len, at Sagerne henvises til Voldgift, medmindre der er taget Forbehold i Forvejen, en vis Fare for, at der derudaf kan opstaa en ny Proces, saaledes at Forholdene kunne blive endnu værre, endnu mere udviklede.

Med Hensyn til § 3, der bestemmer, at Sagen skal paakendes af Voldgiftsmænd i den Kreds, hvor Køberen har sin Bopæl, kan jeg fuldstændig slutte mig til de tvende ærede Talere (Kristensen og Rottbøll), der have berørt dette Punkt. Det maa absolut være det Sted, hvor Sælgeren har sin Bopæl.

Saa er der endelig selve Maaden, hvorpaa Voldgiftsdomstolen søges etableret her. Der skal jo tages et Par Mænd blandt en Kreds af fra 5 à 7, hvilke forud ere udmeldte til Voldgiftsmænd. Det vil altsaa sige, at det gaar paa Omgang mellem alle de Personer, der ere udmeldte til at fungere som Voldgiftsmænd. Det vilde absolut være heldigere, om der fra første Færd blev udnævnt en fast Formand, som saa kunde tage enkelte af Medlemmerne med. Det vilde dog give nogen Sikkerhed, og der vilde ogsaa hos disse Formænd udvikle sig en vis Routine, en vis Praksis ved Afgørelsen af Retstvistighederne.

Med Hensyn til de juridiske Indvendinger, der bleve gjort af det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen), skal jeg ikke komme ind paa dem eller modsige dem. Da jeg jo ser paa Sagen fra et Landbrugsstandpunkt, kan jeg ikke andet end ønske, at der maa komme noget ud af det foreliggende Lovforslag, saaledes at vi virkelig faa Adgang til at komme lettere over Processerne.

Endelig skal jeg bemærke, at de Tidsfrister, der her ere fastsatte, synes mig i høj Grad kunne simplificeres. Jeg har nemlig den Anskuelse, at det væsentlige, der vil vundet ved denne Voldgiftsdomstol, vil være det, at en hel Del Processer, en hel Del Tvivlsspørgsmaal ville blive afgjorte ved Forligsprøven. Thi denne Forligsprøve vil jo blive ganske anderledes betryggende baade for Køber og Sælger end den sædvanlige, da man tør gaa ud fra, at Mæglingen bliver foretagen af sagskyndige Folk, Folk, som baade Køber og Sælger maa føle have Indsigt i de Sager, det drejer sig om. Jeg haaber, det vil blive den væsentligste Virkning, Voldgiftsdomstolene ville faa, at der vil blive afgjort en hel Del Sager allerede ved Forligsprøven. Jeg skal altsaa anbefale, at dette Lovforslag behandles saa velvilligt som muligt, saa at vi kunne faa en Lov ud